

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 22.

V Ljubljani, v petek 27. januarija 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 26. januarija.

Po trimesečnem prestanku se je državni zbor včeraj zopet sošel. Podoba mu je le malo spremenjena, ker so štirje novi poslanci prišli, ki spadajo k strankam svojih prednikov, izvzemši Mladočeha Herolda, ki je izvoljen na mesto staročeškega poslanca Kaizlna; na levici sta nova grof Klunenburg in Neuber, med Poljaki pa Rutowski. Vsi ti so storili včeraj obljubo, dr. Herold je ob enem tudi naznanil, da se popolnoma strinja z izjavo čeških poslancev iz l. 1879.

Umrli med tem časom ni noben poslanec, predsednik dr. Smolka je pa mislil, da je bil nedavno v Trstu umrl Vučetič še zmerom državni poslanec in se ga je začel že spominjati (veselost), ko stopi grof Hohenwart k njemu in mu pové, da Vučetič že zdavnaj ni bil več državni poslanec in da namesto njega vitez Stalitz sedi v zbornici.

Poslanstvu sta se v novjšem časi odpovedala nemškočeški poslanec Steiner, pa češki veliki posestnik Dobřenský. Prvi se je pri tej priliki osmešil pred javnim svetom; bil je namreč ud nemškega kluba, od katerega se v preljubeznjivem pismu poslavlja, češ, da mu bo zmerom drag ostal spomin na preprijazne tovariše itd. Ob enem je pisal pa tudi svojim volilcem ter jim zagotavljal, da nima več poguma prenašati samovoljnosti, trme in trinoštva nemškega kluba in da raje odloži poslanstvo. „Deutsche Zeitung“ je zaradi tega nadi njim hudo razjarjena in ga brez usmiljenja šiba.

Izmed vladnih predlogov,

ki so bili danes izročeni zbornici, omenjam zakona, ki rezerviste sklicuje k sedemdnevni vajam, ne da bi jim bile vštete v smislu sedanjega vojnega zakona. Namen tem vajam je, da se rezervisti soznajajo z novimi puškami.

Drug važen predlog zadeva zveze in zadruge vseučilišnikov, ki jih hoče naučni minister Gauč omejiti. Poleg politične oblasti ima ustanovitev takih zadrug dovoljevati tudi akademični senat, ki sme

vseučilišnikom prepovedati pristop k drugim vseučiliškim društvom. Tudi vsa potrebna naznanila se imajo pošiljati akademičnemu senatu. Razrešitev se mora zgoditi tudi tedaj, ako minister ali pa akademični senat razsodi, da obstanek društva škoduje akademičnemu redu. Za shode, slavnosti in komerse je treba dovolitve akademičnega senata, ki ima pravico k takim shodom pošiljati tudi svojega zastopnika. Političnih društev dijaki ne smejo snovati, in političnih razprav ne imeti. V 30 dneh, ko ta zakon zadobi veljavo, se morajo vsa obstoječa dijaška društva razrešiti in na novo osnovati.

Liberalni listi s to omejitvijo akademiške svobode niso kaj zadovoljni in se potegujejo za vseučilišnike, ki so jih pri marsikaterih prilikah, kakor proti Maassenu, Lienbacherju itd. rabili za demonstracije, kar po novem zakonu ne bo tako lahko.

Razun tega so bili še predloženi načrti trgovinske pogodbe z Italijo in Nemčijo, oproščenje praznih sodov za petrolej od carine, izjema ustanov za dobrodelne namene o štiridesetletnici cesarjevi od kolekov in pristojbin, nakup poslopja za češko obrtno šolo v Brnu, vravnava meje med našo državo in Rumunijo, pa določitev tarifov za odvetnike.

Dr. Gregorec toži slovenske poslance

zaradi žaljenja časti, ker so v „Slovenci“ priobčili izjavo gledé njegovega poročila na ptujskem volilnem shodu. Ko se je čital poziv c. kr. deželne sodnije ljubljanske, naj državni zbor dovoli v preiskavo omenjene poslance, čulo se je na desnici vsestransko milovanje, toda ne zatožencev, ki morejo svoje trditve dokazati tudi pred porotniki in zaradi tega mirno pričakujejo razsodbo, ampak tožnika, ki sodnijo na pomoč kliče zoper svoje ožje tovariše, s katerimi bi se imel v tesni zvezi potegovati za skupne koristi. Reč se je izročila imunitetnemu odseku, ki se boče jutri sošel, da izbere poročevalca. Najbrže boče o njej poročal češki poslanec dr. Žaček.

Interpelacije

so se danes kar vsipale. Poslanec Stenwender in tovariši so vprašali ministerskega predsednika,

hoče li skrbeti, da bode preklicala nepotrebni, škodljivi in protipostavni ukaz, s katerim je predsednik državnih železnic baron Czeditk svojim uradnikom prepovedal, naj se nikar ne vtikajo v politiko.

Reicher in tovariši so vprašali trgovinskega ministra, hoče li skrbeti za premembo zakona o varstvu trgovskih znamk, Deršata in Heilsberg pa sta vsak v svoji interpelaciji vprašala vlado, hoče li skrbeti, da severna železnica zaradi znižanja tarifov, ki jih je dovolila ostrovskega premožu, ne uniči premogokopov na Štajerskem in Kranjskem in dotičnih delavcev ne spravi ob zaslužek. Hohenwartov klub je v današnji seji dovolil, da sme enako interpelacijo staviti slovenski poslanec Klun zaradi premogokopa v Zagorji.

Konfesijonelna šola.

Najvažnejša točka včerajšnje seje bil je predlog kneza Liechtensteina in tovarišev gledé konfesijonelne šole. Poprejšnji vrišč se je polegel in nastala je velika tihoča, ko je zapisnikar dr. Fuss čital omenjeni predlog. Pri naštevanji obligatnih predmetov ljudske šole so se levičarji zakrohotali, ker se med njimi nahaja tudi petje. V svoji slepi strasti so bili pozabili, da je bilo petje že v starih časih pri Grkih jeden najvažnejših predmetov odgoje in pouka, in da se kot obligaten predmet nahaja tudi v našem šolskem zakonu, ki so ga skovali levičarji sami. Ko je prišla na vrsto določba, da ima cerkev z državo skupno nadzorno pravico nad šolami, razlegali so se na levici začudenji klici: aaa! Ravno tako začudenje se je razodevalo pri določbi, da vse druge reči vravnava deželni zakon, in da za Galicijo predloženi zakon nima nobene veljave. Čuli so se tudi klici: Kako zvito in prekanjeno!

Čez vse glasen krohot pa se je razlegal po dvorani pri členu, da ima minister za uk in bogočastje izvršiti ta zakon; naučni minister Gauč, ki je prej pazljivo poslušal, se je tudi prav pristrčno smejal, ne vem pa, ali novemu načrtu, ali otročjemu obnašanju levičarjev.

Liberalni listi danes jako nemilostno pretresajo novi šolski zakon, in ker je v državni zbor zopet

LISTEK.

Kaj se more le v večjih mestih zgoditi.

(Dogodba iz policijskega življenja. Prosto poslovenil Y.)

(Dalje.)

Bil je general Bebučev pač vesel, ko je spoznal svoje vestne služabnike. Saj jih je pa tudi že večkrat poskusil, in ob različnih urah sam pregledoval, je li vsak na svojem mestu, ali ne. Posebno veselje napravilo mu je to, da ga je vsak videl včeraj po mestu se sprehajati, če tudi je bil celi dan v svoji hiši. Ravno na to se je tudi on opiral, po tem potu je mogel zvedeti, kam se je pseudogeneral obrnil in kje je obstal. Stražniki so pa mislili, da jih on sedaj le skuša, kako pazni so bili prejšnji dan. Skrbelo ga je sedaj le še to, da je goljuf morda prenašlo zapustil voz, ter šel po stranskih malih ulicah, kjer paznikov ni bilo nastavljenih, v svoj brlog. Če je to napravil, tedaj bo treba spraševati, kje je voz obstal in čigav je? Stvar se boče s tem zavlekla, in slepar mu lahko odnese peté.

V dolgi ulici bile so tri stražnice; katerega

paznika je vprašal, vsak je trdil, da včeraj skoraj ravno ob tej uri se je general enako kakor danes napravljen vozil mimo.

„Iz te ulice odpeljali ste se na desno na cesto, ki pelje naravnost k vojnemu ministerstvu,“ sporoči tretji paznik.

Ko je voz zavil na cesto proti vojnemu ministerstvu, razvedrilo se je obličje generalovo.

„Ptiček! Te imam?“ voščil si je sam sebi srečo.

Na tej cesti je voz obstal pred vsako stražnico, tudi tu je bil povsod enak odgovor. General se je peljal včeraj v tem vozu, s tem konjem, v tej obleki, ob ravno tej uri tudi mimo.

Pri peti stražnici pa je bil odgovor drugačen.

„Si me li videl včeraj popoldne mimo se peljati?“

„Ne! ekscelenca. Pa videl sem Vas, bilo je okoli pol šeste ure.“

„Kaj? Nisem šel todi mimo, in ti si me vsejedno videl?“

„Ekscelenca se niste pripeljali do te stražnice, pri oni le hiši ste izstopili.“

„Si me li dobro videl? Sem li res izstopil?“

„Da! ekscelenca, šli ste v ono-le hišo št. 72.“

Iznenaden poprašuje policijski nadzornik dalje. „Dobro pomisli! Sem li res šel v ono hišo, št. 72?“

„Da! ekscelenca, prav dobro sem videl.“

„Sem kmalu hišo zapustil?“

„Pazil sem celo noč na Vas, pa Vas nisem opazil priti iz hiše. Tudi sem to razodel zjutraj svojemu namestniku, pa tudi on Vas ni zapazil.“

„In voz? Kam je pa ta se odpeljal?“

„Voz šel je prazen naprej. Izginil je v male ozke ulice.“

„Dobro! Stopi k stražnici nazaj in posebno pazi na hišo št. 72! Jaz pojdem notri. Ako se povrnem z jednim človekom na ulico, tedaj pristopi naglo k meni.“

„Če pa ekscelenca sami pridete?“

„Tedaj tudi tebe ne potrebujem.“

„Kakor ukažete!“

Paznik gré na svoje mesto, a neprestano gleda na malo hišico v dva nastropja z gostilno spodaj. General stopi z voza.

„Jaz grem v ono-le hišo, počasi vozi za mano. Pred hišo na-me čakaj!“, naroči vozniku.

Tema je že bila in snežiti je začelo. Voznik

prišel večeraj monsieur Greuter, ugibajo, ni li morda prišel nalašč zaradi šolskega predloga? V prvi vrsti se pa odlikuje „Fremdenblatt“, ki je z vlado v nekaki ožji zvezi, in iz čigar strastnega članka večinoma sklepajo, da vlada novemu načrtu ni naklonjena. Ako pomislimo, da se je ravno „Fremdenblatt“ svoje dni z vso odločnostjo potegoval tudi za ukaz Gaučev gledé razpusta nekaterih srednjih šol, smemo iz njegove sedanje pisave po vsi pravici sklepati, da gospod naučni minister res ni prijazen konfesionalni šoli, in da se ji bo upiral, kolikor bo mogel. Vprašanje se boče sukalo le o tem, ali se bo ta reč obravnavala kot skupna zadeva cele vlade, ali pa odgovornost prepuščala samo naučnemu ministru.

Šolski predlog je podpisan od Liechtensteinovih konservativnih Nemcev, od nekaterih udov Hohentwartovega in tridentinskega kluba. Podpisali bi ga bili gotovo tudi še nekateri drugi poslanci Hohentwartovega in češkega kluba, ko bi se bila izročitev odložila do jutranje seje ter bi imela omenjena kluba priliko se o njem razgovarjati in svojim članom dati dovoljenje, da ga smejo podpisati. Toda knez Liechtenstein ni hotel odlašati izročitve, ker se je bal, da ga Schönerer in Lienbacher ne bi prehitela, ker se je po časnikih razširjala novica, da imata tudi onadva pripravljen predlog za konfesionalno šolo.

Kar se načrta samega tiče, pretresali so ga že preteklo jesen zaupni možje Hohentwartovega, češkega in Liechtensteinovega kluba. Naši slovenski poslanci so že tedaj stali na stališču, da mora biti med načela ljudskega šolstva izrečno sprejeto tudi načelo, naj bi bil materni jezik otrok edino učni jezik. V prvem načrtu je bila tudi ta določba sprejeta iz državnega temeljnega zakona, češki pooblaščenca so pa sodili, da bi to nekako segalo v premembo temeljnih zakonov, za katero bi bilo treba dveh tretjin večine, in so to določbo izpustili, češ, da se itak nahaja v § 19. temeljnega zakona, in da se glavna vravnava šolstva prepušča deželnim zakonikom. Naši poslanci so pri današnjem razgovoru v klubu zopet povdarjali potrebo, da se mora določba gledé učnega jezika izrečno sprejeti v zakon, ker bi sicer Slovenci na Štajerskem, Koroškem in Primorskem od dotičnih deželnih zborov nikdar ne dobili slovenskih ljudskih šol, in temu mnenju so se pridružili tudi drugi poslanci Hohentwartovega kluba in povdarjali, da se mora ta določba v zakon zopet postaviti. Ker se nemški konservativci tej določbi že prej niso protivili in jo le vsled ugovorov čeških zaupnih mož izpustili, ni dvoma, da ji bodo tudi sedaj pritrdili, ker bi bil tudi ves verski pouk za otroke zastoj, ako bi ga dobivali v tujem, njim nerazumljivem jeziku. Enako upamo, da se ji ne boče upiral češki klub, ker njemu to nikakor ne bi bilo na škodo, drugim pa v neizmerno korist. Tuči mladočehi konfesionalni šoli načeloma niso nasprotni; glavna njih zahteva je, da se gledé šolstva deželam varujejo pravice; dežele naj si potem naredé šole, kakoršne hočejo, verske ali brezverske, narodne ali mednarodne. Zakon se bo v pretresanje izročil šolskemu odseku, ki se bo pa zaradi važnosti njegove najbrže pomnožil od 24 na 36 udov. V zbornici boče prišel pa komaj še le o jeseni na vrsto,

gre počasi za generalom in pri imenovanju hiši obstoji. Ker so mu pa sneženi kosmiči preveč nagajali, zravna ovratnik po koncu, potisne svojo kučmo bolj na glavo. Le nos mu je še gledal po sneženih tleh, vse druge ude spravil je varno pod streho. Tako zaviti čaka mirno na svojem sedeži gospodarja.

* * *

Hiša št. 72. ni bila posebno lepa. Na dvorišču prizidano je bilo pozneje še malo poslopje tudi v dva nastropja. Spodaj in v prvem nadstropju imel je krčmar svojo zalogo, v zgornjem delu pa ste bili dve sobi za stanovanje odmenjeni. V prvi večji sobi sedel je ta večer človek srednje starosti pri gorki peči. Bil je ves zamišljen. Okna bila so zagnjena s težkimi preprogami, da se na dvorišču ni razločilo, stanuje li kdo tu notri, ali ne. Na mizi bili so še ostanki večerje in dve prazni steklenici. V sobi bila sta le dva stola in slaba postelja, druge oprave nisi mogel razločiti.

Na steni pa je visela dolga temnosiva suknja, zraven meč in vojaška kapa. — Zamišljen prebivalec pri peči bil je velike in močne postave. Imel je na sebi vojaške generalske hlače, zaviti pa je bil v dolgo in že precej zanošeno spalno suknjo. Čevlji pa so bili elegantni, ovratnik in zapetnice zelo

ker boče imel odsek ž njim dokaj opraviti in boče treba za vsak sklep še le porazumljenja med posameznimi klubi.

Odgovori na interpelacije.

Ministri so večeraj odgovarjali tudi na razne interpelacije. Važen je za nas bil odgovor ministerskega predsednika zaradi požara državne tovarne za smodnik v Kamniku in zaradi tamošnje železnice. Obseg sem Vam že večeraj telegrafiral, odgovor sam Vam pa pošljem za objavljenje jutri.

Važna sta bila dva odgovora naučnega ministra; v enem je odgovarjal Oberndorferju zaradi židovskega učitelja, ki je bil katoliške otroke peljal v cerkev k sv. obhajilu, in se v cerkvi tako pohujšljivo obnašal, da ga je neki meščan posvaril. Minister je rekel, da je ta dogodek že v začetku odločno obsojal, da je ravnateljstvo ravnalo breztaktno in jako napačno, ker morajo pri verskih vajah otroke nadzorovati učitelji iste vere, in da je vodstvo zaradi tega odločno pokaral.

Gledé vseučilišnikov, ki so o svojem času pismeno grajali poslanca Tomaščuka zaradi nekega govora, je minister odgovarjal, da bo odločno stopal proti vsem učiliščnikom, ki se bodo pregrešili zoper akademično disciplino.

Poslanec Schönerer s tem odgovorom ni bil zadovoljen, ter je predlagal, naj se prične razgovor ob odgovoru „renegata in ljubljenea židovskega časnikarstva dunajskega ministra Gauča“, pa predlog ni bil zadostno podpisan in ni prišel na glasovanje.

Predno sklepam, naj še omenim, da je minister Taaffe odgovoril tudi na Nabergojevo interpelacijo gledé prehodov čez železnico na Krasu, rekši, da se z južno železnico zaradi pomnožitve teh prehodov vrše obravnave.

Po govoru Bärenreitherja, ki je utemeljeval svoj predlog gledé pomožnih blagajnic, sklenil je predsednik ob polu treh popoldne sejo in prihodnjo sejo napovedal za jutri 27. t. m.

Deželni zbor kranjski.

(Sedemnajsta [zadnja] seja dne 23. jan.)

(Dalje.)

Poslanec Dežman se čudi, da je poslanec Šuklje, ki je odmev g. deželnega predsednika, staval omenjeni predlog. Govornik se strinja z deželnim predsednikom, da ne gre oživljati zakona iz l. 1866, ne da bi se ob enem v okom prišlo pomanjkljivostim tega zakona, ki jih je skušnja pokazala. Iz poročil raznih občin o novem občinskem zakonu se je prepričal, da je njegova stranka zagovarjala edino prava načela. (Oho!) Dežman vdari ob mizo: ja edino prava načela! (Dr. Poklukar: „Wochenblatt“ so brali, pa so se navadili!) Ako se sprejmo prejšnji paragrafi zakona iz leta 1866, ne vé, ho li vlada potrdila ta zakon, ker so njegova načela v nasprotju z občinskimi redi vseh drugih dežel. Francozje so v dveh mesecih organizirali občine, in mi tega v dvajsetih letih ne moremo! (Ugovori in veselost!)

Poslanec Šuklje odgovarja Dežmanu, da on ni nikdar nikogar napadal osebno, kako torej more

čedne. Ako bi ta človek ogrnil častniški plašč, opasal si še meč in se pokril z vojaško kapo, gotovo bi vsak sodil, da to ni nobeden drug, kot policijski nadzornik petrograjski, general Bebučev.

Bil je res večeraj pri bankirju Vilamoviču kot general, a v resnici je bilo njegovo ime le Ivo Markovkov, nekdanji strežaj pri vojvodi Konstantinu. Ker je bil dolgo časa v službi pri veliki gospodi, navzel se je bil precej zunanje olikanosti v svojem vedenju. Pred dvema letoma zapustiti je moral svojo službo, ker so mu več nepoštenega dokazali. Prihranil si je bil precej denarja, najbrž po krivični poti. Ta pa se mu je kmalu razgubil, ko je ostal brez službe. Poprej le dobrega navajen, se ni hotel zapustiti in tako je v kratkem času prihranjene novce pognal. Ker je pa predobro vedel, da brez denarja ne dobi ne jedi ne pijače, ne obleke ne stanovanja, poštenega dela se je bil pa že davno naveličal, kaj je hotel družega, kakor goljufati. Posrečilo se mu je do sedaj že večkrat, toda le v malem. To ga je zapeljalo, poskusiti svojo srečo še enkrat, pa za veliko svoto. Sklenil je potem zapustiti Petrograd, ker se ni čutil posebno varnega, hotel je potem v kaki drugi deželi svoje rokovnjaško delo nadaljevati.

(Dalje prih.)

g. Dežman njemu očitati, da je odmev g. deželnega predsednika? On vestno izpolnjuje svoje dolžnosti, in v prvi vrsti imajo njegovo delovanje presojevati njegovi volilci, ne pa g. Dežman. (Dobro!) Ako je g. Dežman rekel, da bi bilo nedostojno za deželni zbor omahovanje v občinskih zadevah, ga more opomniti, da je bilo veliko nedostojniši, kar je deželni odbornik g. Dežman govoril zoper deželni odbor in zoper deželno sadje- in vinorejsko šolo na Grmu! (Živahno odobravanje!) Nasprotniki so bili prej zmirom zoper občinski zakon in zdaj jim je prav, zdaj jih nič več ne boli, in so nasprotovali novemu načrtu, ki je bil zbornici predložen.

Baron Švegelj se potegne za g. Dežmana in tolmači njegov izrek gledé odmeva predsednikovega. Potem odbija trditev, da bi bila njegova stranka nasprotovala občinskemu zakonu, nasprotuje le troškom, ki se hočejo občinam nakladati. Vé pa, da je njegovo govorjenje zastoj, ker se je zvedelo, da je večina sklenila pritrditi predlogu g. profesorja Šukljeja.

Po konečni besedi poročevalca g. Murnika, ki pravi, da bo imel deželni odbor reševati brez števila prošenj in sestavljati zakončke za razrušitev občin, ako se sprejme predlog g. prof. Šukljeja, da ni prav se sklicevati na poslanca Svetca, in da je nasvetovani načrt bistveno drugačen kakor pa zakon iz leta 1869. Temu govoru so z dobro-klici pritrdjevali veliki posestniki.

Poslanec Gutmannsthal predlaga glasovanje po imenih.

Dr. Poklukar omenja, da on in njegovi tovariši samo zato glasujejo za predlog deželnega odbora, oziroma poslanca Šukljeja, da se dopolni občinski red. Pri glasovanju obvelja predlog g. poslanca Šukljeja s 16 proti 13 glasovom. Odsotnih je bilo osem poslancev.

Za Šukljejev predlog so glasovali: Bleiweis, Detela, Dev, Hren, Kavčič, Klun, Lavrenčič, Mohar, Moše, Pakiž, Papež, Poklukar, Svetec, Stegnar, Šuklje, Višnikar.

Nasprotno so glasovali: Apfaltrern, Auersperg, Dežman, Grasselli, Gutmannsthal, Kersnik, Liechtenberg, Luckmann, Murnik, Švegelj, Taufferer, Vošnjak, Zois.

Drugi členi in naslov so obveljali z večino in je bil potem zakon sprejet tudi v tretjem branji.

Prošnja podobčine Orle za izročitev iz dobrujske občine se izročča deželnemu odboru, naj v prihodnjem zasedanju poroča, kako bi se vstreglo opravičenim željam prosilcev.

Poslanec Kraigher poroča o prošnji 16 odbornikov vrhniške občine za zvršitev zakona z dné 23. avgusta 1876 proti ondotnemu županu, ki ni dal računov za leto 1886 in 1887, ne sestavil poračunov za leto 1887 in 1888, in kot bivši podžupan tudi ne dal računov za oskrbovanje podobčinskega premoženja od leta 1878 do 1883, ter predlaga:

„Ta prošnja se izroči gledé na to, da je županstvo pred nekaj dnevi poslalo občini akt, kateri zahteva nadrobno preiskovanje, gledé na to, da se, predno ni ta akt pregledan, ne more sprevideti, ali bi bilo še treba postopati v smislu postave z dné 23. avgusta 1876, deželnemu odboru v rešitev s tem, naj tudi nadalje v tej zadevi strogo po postavi postopa.“

Poslanec Dežman vpraša g. deželnega predsednika, kako je z dotičnimi pritožbami zaradi občinskih volitev.

Gospod deželni predsednik baron Winkler odgovarja, da je v tej zadevi vladi došlo veliko obširnih pisem, ki jih je treba vsestransko pretresati in obilno dela, ki ga je imel zlasti on skozi dva meseca zaradi deželnega zbora; torej ni bilo mogoče reči tako hitro rešiti, da ima pa vlada resno voljo reč rešiti, kakor zakoni zahtevajo.

Poslanec Dežmanu se pa reč ne zdí tako težka in misli, da bi se dala rešiti v 24 urah. Govorita še poslanca Murnik in Kavčič, potem pa se soglasno sprejme gori omenjeni predlog.

Prošnja sirsarske zadruge na Bledu o kateri v imenu finančnega odseka poroča poslanec Murnik, se izroči deželnemu odboru z naročilom, da dovoli 300 gold. podpore iz deželno-kulturnega zaklada, kadar boče ustanovitev zagotovljena.

Prvomestnik potem ob 2. uri pretrga sejo z naznanilom, da se ob 3. uri prične nadaljevanje.

(Dalje prih.)

